

καθότι καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασιλείαν
καὶ ἀρετήν, θειότατα καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζομεν, ὥρα
E σκοπεῖν πρότερον, εἴ τιμι θεῶν ὁ Ἔρως ὑφίεται δυνάμεως.
καίτοι

5 ἄ μέγα μὲν σθένος ἅ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας

ὥς φησι καὶ Σοφοκλῆς (Trach. 497), μεγάλη δ' ἡ τοῦ
Ἄρεος ἰσχύς· καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν νενε-
μημένην δίχα τὴν δύναμιν ἐν τούτοις ὀρῶμεν· ἡ μὲν γὰρ
οἰκειωτικὴ πρὸς τὸ καλὸν ἢ δ' ἀντιτακτικὴ πρὸς τὸ
10 αἰσχρὸν ἀρχῆθεν ἐγγέγονε ταῖς ψυχαῖς, ὥς πού καὶ
Πλάτων . . . τὰ εἶδη. σκοπῶμεν οὖν εὐθύς, ὅτι τῆς
Ἀφροδίτης τὸ ἔργον ἢ ἔρωτος ὀνιόν ἐστι δραχμῆς, καὶ οὔτε
πόνον οὔδεις οὔτε κίνδυνον ἀφροδισίων ἔνεκα μὴ ἐρῶν
ὑπέμεινε. καὶ ὅπως ἐνταῦθα μὴ Φρόνην ὀνομάζομεν,
15 ὦ ἑταῖρε, Λαῖς τις ἢ Γναθαῖνιον

F ἑφέσπερον δαίουσα λαμπτήρος σέλας (Trag. ad. 407)

ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις· ἑλθὼν
δ' ἐξαπίνης ἄνεμος (P 57) σὺν ἔρωτι πολλῶ καὶ πόθῳ ταῦτο
τοῦτο τῶν Ταντάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς Γύγου
20 ἀρχῆς ἀντάξιον ἐποίησεν. οὕτως ἀσθενῆς καὶ ἀψίκορός ἐστιν
ἢ τῆς Ἀφροδίτης χάρις Ἔρωτος μὴ ἐπιπνεύσαντος.
Ἔτι δὲ μᾶλλον κάκεῖθεν ἂν συνίδοις· πολλοὶ γὰρ ἀφρο-
δισίων ἑτέροις ἐκοινώνησαν, οὐ μόνον ἑταίρας ἀλλὰ καὶ